

כלי העבודה פשוטים מאד, הכלי המת-
חכם ביותר, היא מקדחת יד חשמלית,
לחורר בה חורים בתחתיות העשויות עץ
או אקריל (שילוב חדש של קליעת בצרים
עם תחתית - אקריל בה מושקעים פרחים
מירבשים).

את הבצרים יכולו לקנות ישירות
מהיבואן, אם היה לכו מקום גדול יותר
לאחסנם. אך היבואן מוכר רק בכמויות
גדולות - מחמישים קילו ומעלה מכל
מין. אנחנו משתמשים כאן בעשרה מיני
בצרים ועוד מין אחד שטוח. לו קנינו
כל אלה בכמויות המקובלות על היבואן -
לא היה לנו מקום עבורן. לכן אנחנו
צריכים לקנותם בחנות (דבר המעלה את
מחירם מאד) בכמויות קטנות.

יעל ושולמית צובעות את הבצרים
בעצמן. "פרחים מירבשים לסידור בתוך
טבא אנחנו משיגות ממושב בני-ציון,
המייצא פרחים חבוטים. את השאריות
(שוק מקומי) אנחנו קוצות" - דברי
הבנות.

בין המוצרים המוגמרים נמצא:
מגשים, טבאים עם סידורי פרחים מירב-
שים, בקבוקים עטופים בקליעת בצרים,
עם פקקים "שהמציאה" שולמית, ועוד
התחלות חדשות ורעיונות חדשים בשלבים
שונים של קליעה.

בגאווה נספר על פנייתה של המועצה
האזורית זכרון-יעקב, להכין מהר מהר
סל (כמתנת המועצה) לביקור בשיא-
המדינה במושב. הסל הותקן במהירות
של יום ולילה, ובעודו לח הוגש לבשיא
כשבתוכו פירות יפים. הוא התקבל על
ידו בהתלהבות רבה.
הבנות מספרות שהמוצרים ממש בחטפיהם.
בראה שהשוק פתוח לכך - בבית, בחוץ,
ובחוו"ל. אפשרויות לזותפתחות - אין סוף.
כולנו מוזמנים לבוא לראות, להביא
רעיונות חדשים, ולווצטרף?

סלסלית הוא ענף וצרנו. לעבודת
ידיים. עיקרו - קליעת בצרים.
הבצרים בהם אנחנו משתמשים בעיקר
הם בצרים מירבאים. הם מופקים מגבעולי
צמח הגדל ביערות העד באזור קר המשווה.
זהו צמח מטפס ממשפחת הדקלים.
הטכניקה של הקליעה היא עתימה יומין.
שרידים של מוצרי קליעה מתקופת האבן
נמצאו באוסטרליה. מוצרי קליעה שימשו
אז לבשיאת מזון ומים ולאגירתם, כשהם
מצופים בשכבת בוץ.

במלאכה זו עוסקות כרגע צוות
הבנות: שולמית בן-מאיר ויעל לויין.
בעדיבות המיוחדת לה מספרת שולמית על
חבלי הלידה, הגידול וההתפתחות של
"סלסלית". שולמית החלה לקלוע בבצרים
בהיותה עוד בבית החולים, זאת כרפוי
בעיסוק, כשהיא עוברת תהליך קשה
ומאמיבה שהיא מאבדת את מאור עיניה.
כשחזרה הביתה המשיכה באותה מלאכה
בעזרת המשפחה בבית. לאט לאט השתפר
מצב בריאותה, והיום, כשהיא רואה היטב
היא יושבת בחדר הלימוד, לשעבר, של
בתי הנוער, ובעזרת המון סבלנות,
דמיון נפלא ויוצר, היא מפתחת את
הנושא.

יעל לויין הצטרפה אליה יום אחד:
"היינו שתי זרוקות", הן מספרות לי
(כשהחיוך מנסה ליטול את העוקץ),
אנחנו מאד נהנות מהעבודה ומחכות לעוד
"זרוק" או "זרוקה" עם סבלנות, אהבה
לעבודה והמון רצון טוב.

החדר מלא בבצרים ארוכים, מעוגלים,
בעוביים שונים. פרחים מירבשים בצורות
וצבעים שונים, ושפע של יצירות מוגמר-
ות על הקיר, מתחת לשולחנות, בכל מקום.